Lieta Nr.131033612

Nr.104AA-0783-13/8

SPRIEDUMS

Rīgā, 2013.gada 23.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese I.Logina,

tiesneši I.Amoliņa un J.Stukāns,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. B/, personas kods /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 22.aprīļa spriedumu, un

konstatēja

2012.gada 21.septembrī Rīgas pašvaldības policijas Zemgales priekšpilsētas pārvaldes inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.108944602, par to, ka 2012.gada 21.septembrī plkst.11.38 transportlīdzeklis „BMW" ar valsts numura zīmi /TL numurs/ bija novietots stāvēšanai Rīgā, Ozolciema ielā 18, uz ietves, kur tas nav atļauts, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 135.9 punktā noteiktās prasības, un transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – Latvijas APK) 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punktā minēto administratīvo pārkāpumu, par ko transportlīdzekļa vadītājam, kas neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, piemērots naudas sods Ls 20 apmērā.

Ar Rīgas pašvaldības policijas Zemgales priekšpilsētas pārvaldes 2012.gada 25.oktobra lēmumu atstāts negrozīts Rīgas pašvaldības policijas Zemgales priekšpilsētas pārvaldes 2012.gada 21.septembra uzliktais administratīvais sods /pers. B/.

Par Rīgas pašvaldības policijas Zemgales priekšpilsētas pārvaldes 2012.gada 25.oktobra lēmumu /pers. B/ iesniedza sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 22.aprīļa spriedumu /pers. B/ sūdzība noraidīta.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka ar lietas materiāliem pierādīts, ka transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai vietā, kurā nav noteikts Ceļu satiksmes noteikumu 131.punktā norādīto ceļu zīmju regulējums. Tiesa norādījusi, ka /pers. B/, novietojot transportlīdzekli daudzdzīvokļu mājas pagalmā, bija ceļu satiksmes dalībnieks un uz viņu attiecināmi Ceļu satiksmes noteikumu 135.9.punkta prasības.

Tiesa norādījusi uz Ceļu satiksmes noteikumu 13.nodaļu (Ceļu satiksme dzīvojamās zonās), kur mērķis ir radīt dzīvojamās zonās vidi, kas labvēlīga tieši gājējiem, ierobežojot automašīnu novietošanu šajās zonās. Turklāt Ceļu satiksmes noteikumu 135.9.punkts nosaka apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu uz ietvēm. Stāvēšanas aizliegums uz ietvēm, it īpaši dzīvojamās zonās, ir vērsts uz to, lai nodrošinātu gājējiem brīvu un netraucētu pārvietošanos. Tiesa atsaukusies uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 31.janvāra spriedumu lietā Nr.SKA-72/2007.

Tiesa uzskatījusi par nepamatotu /pers. B/ argumentu, ka dzīvojamā zonā attiecībā uz transportlīdzekļu novietošanu stāvēšanai ir piemērojami vienīgi Ceļu satiksmes noteikumu 155.punkta nosacījumi, tiesa, atsaucoties uz tiesu praksi, norādījusi, ka dzīvojamā zonā, kā arī daudzdzīvokļu namu pagalmos attiecībā uz transportlīdzekļu apstāšanos un stāvēšanu darbojas gan Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā noteiktās prasības, gan papildus Ceļu satiksmes noteikumu 13.nodaļas 155.punktā noteiktās prasības.

Tiesa norādījusi uz Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punkta, 1.8. un 1.23.apakšpunkta nosacījumiem.

Tiesa analizējusi lietā esošos fotoattēlus un Rīgas kartes publiski pieejamās informāciju no vietnes – www.1188.lv/karte, kur redzams, ka vieta, kur novietots transportlīdzeklis, kas ir atdalīta no brauktuves ar betona apmali un paredzēta gājēju pārvietošanai pa

to, atdalīti no braucamās daļas, kā arī šī informācija redzama televīzijas raidījumā TV3 (http://www.tv3play.lv/play/285439/?autostart=true). Tiesa konstatējusi, ka lietā esošā informācija viennozīmīgi pierāda, ka transportlīdzeklis tika novietots vietā, kas nav paredzēta transportlīdzekļu kustībai.

Tiesa secinājusi, ka apstāklis, ka strīds par novietošanas vietas uzskatīšanu kā nepabeigtu ietvi, neizslēdz šīs vietas būvniecisko un funkcionālo mērķi, to, ka ietve izbūvēta gājēju kustībai. Turklāt tiesa pētījusi Rīgas kartes informāciju no vietnes www.rigis.lv, secinot, ka ietve ietilpst kopējā mājas iekšpagalma infrastruktūrā – tā ir savienota (krustojas) ar tai pieguļošām ietves daļām. Ietve ir iekļauta kopējā māju ietvju sistēmā un tā iziet uz dzīvojamās mājas fasādes daļu, kur atrodas ieejas mājā un, sazarojoties ar citām ietvēm, veido ietvju sistēmu kustības nodrošināšanai dzīvojamo māju kompleksa ietvaros.

Tiesa norādījusi, ka lietas materiāli kopumā apliecina, ka Rīgas kartē un Rīgas ģeogrāfiskās informācijas sistēmā www.rigis.lv atspoguļotā situācija nav pretrunā ar faktiski fiksētajiem apstākļiem lietā. Turklāt tiesa, pretēji /pers. B/ ieskatam, neapšauba, ka administratīvā pārkāpuma vieta ir Rīgā, Ozolciema ielā 18 iekšpagalma teritorijā.

Tiesa norādījusi, ka /pers. B/ varēja un vajadzēja zināt tiesisko regulējumu transportlīdzekļu novietošanai daudzdzīvokļu māju pagalmos, turklāt /pers. B/ bija zināms, ka minētā vieta būvnieciski noteikts ietves statuss.

Tiesa izvērtējusi /pers. B/ noteikto sodu, vērtējusi lietas materiālus, pārkāpuma raksturu, /pers. B/ personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Tiesa nav konstatējusi Latvijas APK 21.panta nosacījumus, lai /pers. B/ pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu.

Par pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka tiesa nepareizi ir interpretējusi jēdzienu ietve. Sūdzības iesniedzējs atsaucas uz Ceļu satiksmes noteikumu 1.panta 1.23.apakšpunktu, secinot, ka likumdevējs nepārprotami norādījis, ka ietve neatraujami ir ceļa daļa, tā var piekļauties brauktuvei vai būt atdalīta no tās. Vēl sūdzībā norādīts , ka saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 1.panta 13.punktusarkanā līnija ir līnija, kas norobežo ceļa, ielas vai piebrauktuves izbūvei nepieciešamo teritoriju, taču no Rīgas ģeogrāfiskās informācijas sistēmas izdrukas redzams, ka ceļam vai ielai nepieciešama teritorija, līdz ar to definējumā „ietve" kā ceļa daļa, iztrūkst nepieciešamo priekšnosacījumu. Tiesa nav pareizi interpretējusi tiesību normas. Uzskata, ka, piemērojot teoloģisko interpretācijas metodi, normatīvo aktu jēga neļaut automašīnu novietot uz ietvēm ir tāda, ka netraucēti ļaut gājējiem pārvietoties pa ietvēm, jo citādi ceļa tuvumā gājēja drošība varētu tikt apdraudēta, bet, tā kā dzīvojamā nama iekšpagalma laukumā gājēji var pārvietoties pa jebkuru trajektoriju, ir pamats uzskatīt, ka netiek traucēta gājēju pārvietošanās.

/pers. B/ uzskata, ka tiesas spriedumā minētās Rīgas kartes kā pierādījums ir apšaubāms, jo tās ir privātas firmas foto internetā, nevis ar juridisku spēku izsniegts valsts iestādes dokuments no Zemesgrāmatas vai Zemes dienesta.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka, ja nav iespējams objektīvi izvērtēt, vai vieta, kur tika novietota automašīna ir ietve, celiņš vai vienkārši noasfaltēts laukums, tad šaubas ir jātulko par labu pārkāpējam, jo administratīvajās lietās tiesību normas nav ļauts tulkot paplašināti. Tiesas secinājumi, ka nav svarīgi, ka ietve nav ceļa daļa, bet ir izmantojama gājēju kustībai, noved pie nepareizas juridiskās interpretācijas un, izmantojot juridisko siloģismu, sanāk tā, ka pēc likuma ietve ir ceļa daļa, - tas nav ņemamas vērā, bet jebkurš gājēju pārvietošanās objekts ir ietve. Uzskata, ka ietves nošķiršanai no citām teritorijām primāri ir jābūt saistītai ar tās funkcionālo nozīmi – šai teritorijai jānodrošina netraucētu gājēju pārvietošanos paralēli brauktuvei.

/pers. B/ norāda, ka ir apšaubāma tiesas atsauce uz privātā komersanta mājas lapu www.1188.lv/karte un secinājumiem, kas izdarīti no tās.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka objektīvai patiesības noskaidrošanai ir izmantojama Rīgas pašvaldības oficiālā karte, kurā redzamas sarkanās līnijas, kas pierāda faktu, ka Ozolciema ielas 18.nama iekšpagalms nav ceļa teritorija.

/pers. B/ lūdzis apmierināt apelācijas sūdzību, atceļot pirmās instances tiesas spriedumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Tiesu kolēģija, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, atzīst, ka Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 22.aprīļa spriedums atstājams negrozīts, bet /pers. B/ apelācijas sūdzība noraidāma.

Pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc tiesu kolēģija pilnībā pievienojas Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas spriedumā norādītajai motivācijai un, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{22}panta pirmajā daļā un 289.^{13}panta trešajā daļā noteikto, un izvērstāks argumentu izklāsts apelācijas instances tiesas spriedumā nav nepieciešams.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, tie apstiprina, ka /pers. B/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punkta.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka sūdzības iesniedzējs nav norādījis nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem.

Pirmās instances tiesa sniegusi pamatotu un argumentētu jēdziena – ietve skaidrojumu atbilstoši Ceļu satiksmes likuma, Ceļa satiksmes noteikumu normām.

Arī pirmās instances tiesas izmantotā informācija no internetvietnes www.1188.lv.karte ir atzīstama par pieļaujamu.

Tiesu kolēģija atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka /pers. B/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā bija novietojis transportlīdzekli BMW ar valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ stāvēšanai uz ietves pie nama Nr.18 Ozolciema ielā, pārkāpjot CSN 135.9.punktā noteiktās prasības, līdz ar to, pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punkta, saskaņā ar kuru, transportlīdzekļa vadītājam paredzēts konstants naudas sods Ls 20 apmērā.

Krimināllietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai par piemēroto sodu, uzskata, ka tas ir

samērīgs ar administratīvā pārkāpuma bīstamību, un ir izvēlēts atbilstoši likuma prasībām, ievērojot Latvijas APK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punkta sankcijas robežas.

Tiesu kolēģija, pārbaudot Tiesu informatīvo sistēmu, konstatē, ka pārkāpējs par analoga administratīvā pārkāpuma izdarīšanu ir administratīvi sodīts vairākas reizes, taču turpina pārkāpt likuma normas, neievērojot sabiedrības drošību un intereses.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar LAPK 289.^{21}, 289.^{22}, pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 22.aprīļa spriedumu atstāt negrozītu, /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese I.Logina

Tiesnese I.Amoliņa

Tiesnesis J.Stukāns